

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 35. Venit ad Discipulos suos, &c. Et iterum abijt & orauit. Exurgens Christus aboratione, & veniens ad discipulos suos, instruit Patros familias; & rediens ad orationem; docet necessariam in ea ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

mi: Quanto dixerit illi affectu. Si aperuisti os tuum sicut siens pollicitus es. Si pater mi os tuum aperuisti per prophetas; meaque pollicitus es tormentis, penas & mortem; quidquid promissisti, implere. Hoc est, fiat voluntas tua.

X. Si fidelitas & amor: Abraham: tam fuerit efficitur: ut suam voluntatem diuinam se submitteret, in ea hora quae illa declaratur, & petitur ut Deo & illi: propterea immolet filium, continuo de strato surgat, etiam mellis noctis silentio, atque ipse furolos, asinum, filiumque praeparat, & profectus, amantissimis interim cogitationibus cor eius & voluntatem: torquentibus multo pluribus quam passibus per viam incedebat, quoniam, obsecro foret illa in Christo Salvatore voluntatis suae erga Patrem summum resignatio; cum amor eius & fidelitas erga Patrem tanto purior fuerit & integrior, quanto superat oceanus a qua guttam canique missam. Si haec in eodem casu suam Deo Patrique declarauit obedientiam & reuerentiam, qua se ligari passus est atque in altari collocari, collum suum & guttur ipsi patrum exhibens, quem pater suus in eum librare vellet, summa voluntatis suae resignatione promissus: qualis esset illa Christi corpus suum offerentis, ut pater iustus in illud libraret panarum, dolorum, mortisque fortissimos: illum o Christi haec considera, quam prostratus iaceat, quam submissus, quam propriam carnis suae fortiter singulari voluntatem resignacione & obedientia, et promptum exhibeat se & paratum ad vincula, auteres, alapas, crinum emulsionem, sputa, flagra, spinas, clausas, crucem, mortemque ignominiosam. O quale illud fiat voluntas tua ita nihil excipiens absolutum! Utinam tuam addiceret resignare voluntatem, & animae lingua diceret quod nullius quotidie lingua repetis corporis: Fiat voluntas tua sicut in caelo & in terra.

XI. Hoc est, quanto dixerit illi affectu. Si aperuisti os tuum sicut siens pollicitus es. Si pater mi os tuum aperuisti per prophetas; meaque pollicitus es tormentis, penas & mortem; quidquid promissisti, implere. Hoc est, fiat voluntas tua.

§. 35. Venit ad Discipulos suos, &c. Et iterum abiit & orauit. Exurgens Christus ab oratione, & veniens ad discipulos suos, instruit Patres familias; & rediens ad orationem, docet necessitatem in ea esse perseverantiam.

§. 36. Est: absoluta oratione & oblata in ea petitione surrexit Dominus visitaturus suos discipulos. Credunt nonnulli, quod non solum tres illos, sed etiam octo reliquos qui paulo remotius aberant adierit: quia Evangelistae loquuntur indistincte, nec minus illi quam alij

indigebant: & dormientes allocutus omnes excitat, blandique reprehendit, & quid sit eorum muneris reuocat ad memoriam: iam obpromissa illi facta praesertim a D. Petro, nedum vigilandi sed etiam cum ipso moriendi: quam ut illis declaret iam horam periculi, offendiculi, & scandali imminere, quam paulo ante illis indicauerat; ad quam opus erat, ut se non sequebantur oratione praemouerent. Venit ad discipulos suos & inuenit eos dormientes & dixit Petro, si non potuisti vna hora vigilare mecum: Vigilate & orate ut non iniretis in temptationem. Quamuis opinentur aliqui dictum illud Domini fuisse de vna hora non probat quod integra hora orasset: quia hora apud hebraeos & communi idiomate significat modicum tempus, ut ait D. Mathaeus qui statim postmodum egresso Domino obviam iudicis eum capere laborantibus, dixerit: in illa hora dicit Iesus turbis: sicutquam ad latroem. &c. Quocirca dicit non potuisti vna hora, id est parua morula vigilare mecum; potest hoc idem dar alijs occasionem arbitrandi primam orationem integrā durasse hora: nam Dominus Petrum reprehensurus quod sibi vim non inferret ad vnius horae vigilas, si minus quam hora durasset, non dixisset vna hora.

Hoc supposito perpende Christi sollicitudinem quae tanta erat, ut integrā perseveret horā in oratione cum adeo diris torqueretur angustijs & hominum miratae fociidiam, quibus vna hora, quā vigilent cum illo, videtur longissima. Hoc quantis potest hae obliet querela. Si non potuisti vna hora vigilare mecum: Vires tibi suppetunt quibus vigilas in societate diaboli vna hora, & vna nocte & quatuor imo annis pluribus, vires non deficiunt ut cum mundo vigil perissas, eius vanitates anno integro imo pluribus infestatus: viribus vales integris ut vigilas agas in carnis tuae deliciis mille noctibus non dormiendo & factus vespertilio in tenebris ambulando, sic ut nec te frigora contrahant, nec pruina deterreat, ut verō vnicā horā cum Christo stes in acie vigil, animus viresque languescunt? an ergo Dominus mi, tam grauis tua est societas, ut homini videatur tam non esse vel vna horā tolerandam? O Gloria & gaudium Angelorum, quā iustum esset ut qui modo tam modico tempore tibi comes, ut peccator, adheret & mundi sectator, tua societate perpetuo carcat, & totam transigat cum Daemonibus eternitatem, cum quibus in hac vita socius vixit in diuidens.

Patitit expendamus quam culpabilis sit som-

T. Christi in oratione seuor.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

II. Vigilan-
tia contra
tentatio-
nes.
1. Pet. 5.8.

Petrus. *Vigilate quia adversarius vester diabolus, tanquam Leo rugiens, circumquartens quem devoret.* De hoc quod Christus D. Petro dixit, ipse Petrus nos admonet: *Vigilate quia adversarius vester diabolus, &c.* O vere sanguineis lacrymis deplorandum, quod toties pramoniti à somno

D. Bern.
Ser. 1. de
5. Andr.

Nos miseri vicini tes serpentibus, & ignoti talis undique voluntatis inimicis insurgentiis pernitio securitate & negligentia dormitamus, ac si non sit militia vita hominis super terram. Hoc est quod me vehementer terret, quod omnino timore acerbissimi gladio transverberat animam meam, quod inter tanta pericula minus timorati, minus exercitati, minus quam necesse est solliciti esse videamur. Vel minima suspicio prae-domus vel latronis adveniens, vt te incertum occidat, vel opes tibi diripiat per itinera gradicui, tantum in te excitat diligentiam: tantorum autem hostium formido non te à somno vigilem excitet, qui hoc primo & ultimo procurant, vt animam tuam prae-domus diripiant? *Vigilate & orate, ne intretis in tentationem.*

Hoc sedulo perpende: quod quamvis Spiritus tibi promptus sit, magna tamen sit tuæ carnis infirmitas, ex cuius parte te fortius diabolus impugnat: Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma. Aliquorum opinio est per Spiritum capi diabolum q. d. attende, quam alacer prociurat diabolus nec dormiat: est enim Spiritus infatigabilis: tu vero caro languida, & certus est quod manu ad manum tecum decertans te sit superaturus: Igitur ad Deum confuge subilium rogaturus, quod resistas impugnant. *Vigilate & orate.*

III. Cur ad-
didit O-
rati-
o.
D. Ambr.
L. 1. de
Vocatio-
ne. c. 9.
Tom. 4.

Notat hæc verba D. Ambrosius atq; ex illis colligit nostras non valere vires, tantis resistendi inimicis, unde monet nos vt ad diuinam recurramus. *Semper dicit in auribus fidelium vox illa ipsanare: vigilate & orate, ne intretis in tentationem: ubi si de vigilando tantum, non etiam de orando discipulos admoneret, salui liberi arbitrii vera videretur hortatus, sed cum addidit, & orate scitis docuit superni futurum munus, vt etiam ipsi vigilantes, tentationis procella non vinceret.*

91 Licet autem oratio Saluatoris adeo protrahita fuerit, sicut illi Pater pro voto non responderat nec petitis annuerat, reuertitur eodem oraturus

affectu & anima atque hoc bis & ter, Præceptor. M-
eminentissime quam scateat doctrina, ille tua inter-
a-ctioes: nam prima superiores instruit, præla-
tos & patres famulas quod quamvis illis necesse fuerit
sic ad orationis confugere asylum, vt à Deo que cari-
maximi referant impetrent, & agere cum illo de oratione
animæ suæ negotiis: hoc tamen ita fiat, vt fami-
liae suæ domique non abiciant memoriam, illi
sed aliquando visitent, etenim in fat multæ do-
mitibus hoc contingit, quod in ea que Moysi ter-
tar, nempe synagoga: nam secedente in montem
seorsum Moysæ vt oraret, populo vero relicto ad
pedem montis ipse instabat orationi, sed ille va-
cabat epulis, ingluuiet, intemperantia, & habet
nus inaudita Deoque iniuriosa sacrilegia com-
mittit: bar, choræ circum circa vitulum suum
in idolum erectum apertè impudicus. Quando
Domina secedis ad teum oratorium. Deo locu-
tura, modus hic seruetur, vt dum minus sibi de-
te cauent puella, ad hanc illis inexpectat, & ab-
giles num vigilent, num vacat orationi, imo
potius num tempus detractioibus impendat
& consabulationibus.

Quando templum frequentes eo licet affectu
& pietate feruens quæ Moyses, attende qualis
domum tuam deleret, etenim sapienter quilibet
est illi tua si nimis se absentia. Concionem ha-
bebat ad populum Apostolus nos ter prædicat
D. Vincent. Ferr. in vrbe Murcia: & circa mes-
sinum concionis exclamat alius, heu graue nimis
modo nunc actualiter in hac vrbe contra Deum
crimen admittitur: etenim in hoc auditio
qua-dam mater est quæ concionem audientia ven-
iens filiam suam domi non ea cautione reliquit
quæ par erat & modo Deum grauitè offendi-
Impulit. Dens cor matris vehementer cuius re-
spectu hoc dicebat, & expeditus se de turba præ-
propera domum se stinauit, verumque reperit
quod vir piissimus de pulpito dixerat, tantoque
cor eius dolore transfixum est, vt reuersa ad au-
ditorium exclamaret: vera dixisti Pater Sanctis-
simam ad concionem concurrens filiam meam
domi reliqui, atque propter id quod dixisti do-
mum reuersa, reperi quod actualiter cum ado-
lescente peccaret, Deumque offenderet: ex quo
Sanctus hic ausam arripuit hanc docendi do-
ctrinam in qua nos Dominus suo præuenit ex-
emplo.

Secundo: instruit omnes de doctrina maioris
momenti in materia orationis: scilicet de perse-
uerantia: non enim quia Deus non continuo vo-
catis tuis benignus adspicit, cessandum tibi est ab oratione
oratione, sed ad illam semel & bis, imo tertio
reverti

reverti

rectitudinem patientia ita infatigabili vt dici possit, (inquit D. Ambros.) quod *perinax sit in precibus*, ea cordis intentione (sic monet D. Chry- sost.) qua Christus qui nos docuerat egere nos oratione, nobis etiam exposuit eam esse debere perseverantem. Ita fecit quando ex industria feruorem habuit de oratione. Refert Euangelista Lucas die quodam a Domino, proposuim fuisse solutionem de hac materia tanti ponderis, cui post conclusionem adiunxit perseverantiam ora- tioni esse necessariam. *Diebus quoniam oportet semper orare* *Non desicere* Confirmat autem hoc exemplo vidua quae cum ab alio non toleran- dam sustineret oppressionem, viduis utique fam- ularum, ad iudicem recurrebat Civitatis, homi- nem venudatum vt faceret malum, quem sic Euangelium describit, *qui nos Deum timet, nec homines reuerbatur*. Iudex in misericordis, im- pius, nulla reuerentia commendandus. Postulat ab illo damni sui reparationem: Noloit ille & re- misit vacuum, erat enim crudelissimus. Propo- suit vidua negotium vixere vno & altero die, imo tanto tempore vt iudex circumstantibus, eius molestia fatigatus, diceret: *Mulier haec sua me uocat importunitate, negotia eius expediam, tantummodo vt me ab eius molestiis expediam. Quia molestia est mihi haec vidua vindicabo illam.* Ad quod se infert Dominus: *Audite quid iudex impiorum dicit, & statim erige mentem tuam (inquit) ad Deum.* Si perseverantia qua vidua perorabat in precibus iustitiae apud vicum feue- rit, perierit iniquum, & nullo amore clem- entiam iustitiae fuerit, quod moueretur vt postula- tis eius auerteret: quid ager Pater velle caelestis qui sententiam vos amare complectitur quam illi qui vos genuerunt si petendo perseverauerit id quod sibi velle fuerit opportunum? Idem declarat in parabola eius, qui media nocte ami- ci sui lucis pulsavit tres panes mendicaturus: iam in postulando perseverans, medium tres quos petiit, obtinuit, sed quosque illi scire necessarii: *si non dabis illi, surgens in quod amicus eius sit, tamen propter importunitatem eius (id est importunitatem) surget & dabit illi quosque habet necessarios* Persevera- te & confidentes esto in petendo a Deo vestris necessitatibus auxiliium, quod si ad primam non responderit horam, reuertimini denuo imo ter- tio: hoc etenim remedium vobis Christus reliquit in oratione perseverantiam,

§. 35. *Persevera in oratione percussus cum Eliseo Iordanem, eamque quam sualet Christus, adhibe violentiam, & quam D. Ambros. in Chananaea perpudit.*

Ascendit Elias in Paradisum extra raptus igneo, atque ad solamen discipuli sui Eli- sei, qui merore contritus superflus erat, cadere permisit pallium suum, assumpsit illud E- liseus quasi umbraculum & remedium suis miseri- riis universale. Ad ripam accedit Iordanis quem vt pedes transmittat, semel illum pallio conue- tit, at tamen non diuiduntur aquae, nec patet tran- sirus. *Percussit aquas & non sunt diuisa*, mira- bilitas quaerit quid hoc rei? *vbi est Deus Elia- etiam nunc?* an forte iam Deus ille evanuit ad quem me magister meus Elias remisit an forsitan oculos suos concludit ne me videat, & aures ne merogantem audiat ab his hoc omnino. Quod ergo remedium? reuertitur & iterum iterumque aquas pallio percute & utrimque diuiduntur vt ibidem tempore Iosue, liberumque permittunt transitum, vt nec plantae pedum eius aquis intin- gantur. Maximus ille Elias Christus in calum ascensus, ad peregrinationis nostrae solatium, tancorumque lenimen calamitatum quibus in hac circumcingimur, pallium reliquit orationis. *Mu- nimentum grande anima* (sic illud appellat D. a. a. In ad- Bassius) *per quod omnia bona consequimur & om. malis, ad- mia mala effugamus*, a D. Chrysolomo b. mede. *fil. spiri- tina vocatur universalis oratio omnibus in me. tua, inse- dium proponitur, totumque in indigentibus iudicium, md. & illam nobis quali cetera in qua nihil scriptum sit, habe- est, concedit, nos ad Patrem suum remittens ex- sur post- lestem. Quisquid patris sui patrem in nomine meo Epistol. dabis vocem.* *To. 4.*

Quando offertur occasio aquas transmittendi b. Ho. 11. tribulationum, peccatorum, infirmitatum, & pau- in Ioan. pertatis, hoc pallio semel percute & non, quia circa ad primum impellum non percipis remedium, *prim. Ho. 3.* credideris Patrem tibi desicere ad quem te Christus remisit, nec dixeris *vbi est Deus Elia- etiam nunc*, sed reuertere deus & iterum ite- rumque aquas percute: crede autem veram esse sententiam quam summus dixit Sacerdos Eliachim populo Dei dum illum monstrum illud feruatis Holofernes rex Nabuchodo- nosor corona cingeret militari, humilibus a- pud Deum precibus institerunt quas asperio- des ieiuniis & operibus ornauerunt mortifica- tionis. *Scitote quoniam exaudivit Dominus preces Iud. 4. Ph. nescit*

AV

4. Reg. 2.

vbi est Deus Elia- etiam nunc?

To. 4.

Ho. 11.

in Ioan.

prim. Ho. 3.

Iud. 4. Ph. nescit

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN